

Motion till riksdagen

1989/90:T349

av Carl G Nilsson (m)

Grusvägarna

35 eller nära 30 00 km av det statliga länsvägnätet var år 1987 grusvägar. Större delen av dessa grusvägar återfinns på det sekundära och tertiära (SoT) vägnätet.

Dessa s.k. SoT-vägar är ofta det enda kommunikationssystemet för person- och godstransporter som står till buds för landsbygdens näringsliv. Tyvärr måste dock konstateras att underhållet på detta vägnät blivit starkt eftersatt under en följd av år. Tillgängliga anslag har i stället i allt högre grad använts på det högtrafikerade vägnätet medan SoT-vägnätet endast fått sporadiska underhållsinsatser.

Realt sett har anslagen till grusvägsunderhåll sjunkit från 6 500 kronor per km 1978 till 5 400 kronor per km i dag. När bristen på underhåll har nått sin kritiska punkt bryts vägkroppens bärighet snabbt ned och vägen blir i det närmaste ofarbar. Denna kritiska punkt är nu nådd och på många håll är vägnätets standard under all kritik. Det bristande vägunderhållet innebär en oacceptabel kapitalförstöring. I takt med att vägstandarden sjunker försämraras möjligheterna till företagande på landsbygden.

Genom ett eftersatt underhåll, tjällossningsrestriktioner och dålig bärighet på grusvägarna sker en mycket stor kostnadsövertalning på trafikanterna. Detta sker i form av störningar i in- och utleveranser, tidsförluster, ökad drivmedelsåtgång, snabbare förslitning av fordon och ökade reparationskostnader. De människor och företag som bor och verkar utmed dessa vägar drabbas främst av detta.

Betydelsen av ett vägnät av god kvalitet över hela Sverige kan inte nog betonas. Det finns emellertid ett viktigt samband mellan det högtrafikerade och det lågtrafikerade vägnätet som är värt att understryka. Mycket av de trafik- och transportflöden som finns på det högtrafikerade vägnätet har nämligen sitt ursprung från produktionskällor eller sitt mål till orter, enskilda företag och hushåll utefter det lågtrafikerade vägnätet. Med andra ord: det lågtrafikerade vägnätet är lika viktigt för Sveriges välfärd som det högtrafikerade.

Enligt min mening är det angeläget att det eftersträvas en annan och förglesbygden gynnsammare balans när det gäller investerings- och underhålls-åtgärder i våra vägnät. Riksdagen bör därför tydligt markera betydelsen av att en upprustning och ett bättre underhåll av grusvägarna kommer till stånd. En sådan upprustning är samhällsekonomiskt lönsam, vilket en nyligen presenterad utredning vid högskolan i Östersund visar.

Hemställan

Mot. 1989/90

T349

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om en upprustning och bättre underhåll av grusvägnätet.

Stockholm den 23 januari 1990

Carl G Nilsson (m)